

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122203472
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:4122203472.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobcu: Pomoc veriteľom, IČO: 42 022 991, so sídlom Handlovská 486/62, 972 31 Ráztočno, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., C. XXX/XX, zastúpený v konaní Advokátskou kanceláriou Mgr. Katarína Šimánková, advokátka so sídlom Jesenského 230/7, 958 01 Partizánske, IČO: 53 533 984, o zaplatenie sumy 551,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. októbra 2022, č. k. 12Csp/23/2022-87, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania, **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 501,50,- eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 2,4% mesačne zo sumy 501,50,- eur od 19.1.2021 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 501,50,- eur od 2.5.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Výrokom II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,80%. Na vec aplikoval ust. § 657, § 658 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, podanou pôvodne na Okresný súd Nitra dňa 29.3.2022, postúpenou na Okresný súd Prievidza, dňa 16.6.2022, voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 551,50 eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 2,4 % mesačne zo sumy 201,20 eur od 19.1.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 201,20 eur od 1.5.2021 do zaplatenia, s úrokom vo výške 2,4 % mesačne zo sumy 300,30 eur od 19.1.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,30 eur od 1.5.2021 do zaplatenia, s úrokom vo výške 2,4 % mesačne zo sumy 50,00 eur od 19.1.2021 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50,00 eur od 1.5.2021 do zaplatenia. Žalobu zdôvodnil tým, že žalovaný si dňa 19.1.2021 požičal na základe ústnej dohody od pôvodného veriteľa (D. E. F.), peniaze vo výške 201,20 eur s úrokom 2,4 % mesačne z tejto sumy od 19.1.2021 do zaplatenia, a to za účelom úhrady svojho dlhu vo výške 201,20 eur voči spoločnosti D. G., G., ktorú sumu mu pôvodný veriteľ zaplatil zo svojho osobného účtu vo H. B.. Žalovaný mal požičané peniaze vrátiť pôvodnému veriteľovi najneskôr dňa 30.4.2021, čo neurobil. Žalovaný si dňa 19.1.2021 takisto požičal na základe ústnej dohody od pôvodného veriteľa (D. E. F.) aj peniaze vo výške 300,30 eur s úrokom 2,4 % mesačne z tejto sumy od 19.1.2021 do zaplatenia, a to za účelom zaplatenia svojho dlhu vo výške 300,30 eur spoločnosti I., I. (I. H., I.), ktorý pôvodný

veriteľ zaplatil zo svojho osobného účtu vo H. B.. Žalovaný mal požičané peniaze vrátiť pôvodnému veriteľovi najneskôr do 30.4.2021, čo neurobil. Žalovaný si dňa 19.1.2021 požičal, takisto na základe ústnej dohody, od pôvodného veriteľa (D. E. F.), aj peniaze v hotovosti na benzín vo výške 50 eur s úrokom

2,4 % mesačne z dlžnej sumy 50 eur od 19.1.2021 do zaplataenia dlžnej sumy. Žalovaný mal požičané peniaze vrátiť pôvodnému veriteľovi do 30.4.2021, čo neurobil. Pôvodný veriteľ

(D. E. F.) dňa 28.1.2022 postúpil podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky všetky práva proti žalovanému z titulu požičania peňazí, podľa ústnych dohôd, zo dňa 19.1.2021, na súčasného veriteľa (žalobca). Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Vzhľadom na vznesenú námietku litispendencie žalovaným, podľa ustanovenia § 159 CSP, súd prednostne skúmal, či

v danom prípade ide o prekážku veci začatej alebo nie. Je zrejmé, že v tomto konaní si žalobca voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplataenie pôžičky (pôžičiek) v celkovej výške 551,50 eur, na základe ústnej dohody, uzavretej so žalovaným, dňa 29.1.2022 /správne má byť dňa 19.1.2021/. Vec sa pôvodne viedla na Okresnom súde Nitra, pričom vzhľadom na odpor žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu Okresným súdom Nitra (č.k. 17Csp/77/2022-28 zo dňa 2.5.2022) a vznesenú námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Nitra, v súlade

s ustanovením § 13 CSP, bola predmetná vec postúpená tunajšiemu súdu. Žalobca podal na Okresný súd Zvolen žalobu voči žalovanému o zaplataenie sumy vo výške 551,50 eur, z titulu ústne uzavretej zmluvy o pôžičke, za tých istých skutkových okolností ako v tejto právnej veci

s tým rozdielom, že k požičaniu peňazí (opätovnému) právnym predchodcom žalobcu (D. E. F.) žalovanému, malo dôjsť dňa 1.4.2021 (viď žalobný návrh na č. I. 34 spisu).

V predmetnej veci Okresný súd Zvolen vydal dňa 22.4.2022 platobný rozkaz

(č. k. 12C/16/2022-26). Z dôvodu námietky miestnej nepríslušnosti sa vec t.č. vedie na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5Csp/23/2022, medzi tými istými stranami sporu,

v ktorom žalobca žaluje žalovaného o zaplataenie sumy 551,50 eur s príslušenstvom, titulom nevrátenia pôžičky, poskytnutej právnym predchodcom žalobcu žalovanému, dňa 1.4.2021.

Z vyššie uvedených zistení je zrejmé, že každá z vyššie uvedených právnych vecí, vedených v súčasnosti na Okresnom súde Prievidza, sa týka inej (iných) pôžičky (pôžičiek) a preto bola nedôvodná námietka litispendencie uplatnená žalovaným, z dôvodu ktorého súd v súlade

s ustanovením § 159 CSP, konanie nezastavil. Žalobca v konaní preukázal, že právny predchodca žalobcu, D. E. F., dňa 19.1.2021, prostredníctvom internetbankingu previedol na účet spoločnosti D. G., G. sumu 201,20 eur a na meno majiteľa účtu J. sumu 300,30 eur, pričom z predložených písomností (Detail pohybu - bezhotovostná platba), je pri oboch dokladoch uvedená poznámka: „B. A. - úhrada dlhu A. B.“.

2. Žalobca v konaní predložil tri čestné prehlásenia zo dňa 28.2.2022, takmer identického obsahu, podpísané D. E. F., E. I. a K. K., ktoré vyhotovila K. K. (ktorú skutočnosť zistil súd prvej inštancie pri výsluchu svedkov na pojednávaní). Z čestných prehlásení vyplýva, že dňa 19.1.2021 prišiel žalovaný za D. E. F. do spoločnosti L. M., G., kde všetky tieto osoby boli súčasne zamestnancami vyššie uvedenej spoločnosti, kde D. E. F. požiadaval, aby mu vyplatil šek od spoločnosti D. G., G., na sumu 201,20 eur, šek od spoločnosti I., I. (I. H., I.) na sumu 300,30 eur a súčasne požičal 50 eur na benzín. D. E. F. a A. B. sa dohodli, že peniaze na vyplataenie dlhov A. B. a peniaze na benzín vráti žalovaný D. E. F. najneskôr do 30.4.2021, spolu s úrokom

2,4 % mesačne z vyššie uvedených súm, od 19.1.2021 do zaplataenia.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), D. E. F., v postavení postupcu, postúpil na postupníka (žalobca) pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu, za odplatu. V článku I. zmluvy je okrem iného uvedené, že postupca je výlučným vlastníkom nesplatených pohľadávok, ktoré vznikli dňa 19.1.2021 z titulu ústnych dohôd proti dižníkovi, A. B., na dlžné sumy 201,20 eur, 300,30 eur a 50 eur s príslušenstvom a so všetkými právami s nimi spojenými. Predmetná pohľadávka je postúpená bez tiarch na nej viaznucich aj s príslušenstvom a so zmluvnou pokutou a všetkými právami s ňou spojenými. K postúpeniu pohľadávky žalobca uviedol, že toto bolo žalovanému poslané obyčajnou poštovou zásielkou, pričom list od žalovaného sa nevrátil ako nedoručená zásielka. Postúpenie pohľadávky oznámili žalovanému telefonicky a aj osobne.

4. Z výsluchu štatutárnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní vyplýva, že žalovaný si požičal peniaze od D. E. F., pôvodného veriteľa. K uzavretiu zmluvy došlo v sídle spoločnosti L. M., G. (ďalej len „L.“), za prítomnosti svedkov, ktorých navrhli v konaní vypočuť. Žalovaný si peniaze od D. F. opakovane

požičiaval, väčšinou vždy ráno prišiel do spoločnosti L.. Aj v tomto prípade pán B. žiadal pána F. o úhradu svojich dlhov, ktoré mal voči dvom spoločnostiam. Celú vec zrealizovala pani K., prevodom peňazí z účtu D. F. na účet žalovaného s tým, že tieto peniaze mu vráti na základe toho, že mal uzavretú mandátnu zmluvu s K. B. L. s dohodnutou odmenou za vymoženie konkrétnej pohľadávky vo výške 20 %. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nešlo o pôžičku, ale o odmenu za rôzne rekonštrukčné práce, ktoré mal realizovať v bytoch v Handlovej, uviedla že D. F. nevlastní žiadne byty v Handlovej. Je pravda, že partia chlapov, za ktorých zodpovedal žalovaný, mali prerobiť byt ich spoločnosti na ul. XX. I., vo vchode XX, B. N. X, za čo bola žalovanému sľúbená odmena vo výške

3.000 eur, čo bolo niekedy v mesiaci apríl až jún 2021. Žalovaný dostal zákazku od spoločnosti L. s tým, že nevie uviesť, či bola uzavretá aj nejaká zmluva o dielo medzi spoločnosťou L. a žalovaným. Žalovaný si od L. zobral na predmetné práce aj zálohu vo výške 2.000 eur. Byt však nezrekonštruoval z dôvodu, že osoby, ktoré mali byť zrekonštruované, sa opili a žalovaný jedného z nich fyzicky napadol. Je pravda, že z tých istých šekov, pre tie isté spoločnosti, uhradil D. F., jej manžel, žalovanému, aj ďalšie peniaze, pričom vrátenia týchto peňazí sa žalobca v inom konaní takisto domáha (vec bola z Okresného súdu Zvolen postúpená na tunajší súd). Žalovaný si priebežne požičiaval peniaze od jej manžela, väčšinou v priestoroch L., raz aj pri F. C. a raz aj v Jalovci, kde bývajú rodičia jej manžela. Žalovaný si vždy požičiaval peniaze na svoje osobné potreby, pričom žiadne písomné zmluvy sa k týmto pôžičkám nerobili. So žalovaným mala spoločnosť L., uzavretú aj mandátnu zmluvu, obsahom ktorej bolo mimosúdne vymáhanie pohľadávok žalovaným pre L. a jej manžela. Peniaze z vyššie uvedených pôžičiek mal žalovaný vrátiť do 30.4.2021. Pri pôžičke bola prítomná pani I., K., D. F.

a ona. Bolo to hneď v prvej miestnosti L., kde všetci sedia. Pokiaľ ide o predmetné pôžičky, pán B. prišiel do L., s tým, že potrebuje uhradiť dve konkrétne pohľadávky, pričom v ruke mal nejaké šeky. Manžel sa ho spýtal, ako to zaplatí, kedy tie peniaze následne vráti, dohodli sa, že peniaze budú vrátené do 30.4.2021, spolu aj s úrokom vo výške

2,4 %. Jej manžel potom požiadala pani K., aby tieto peniaze uhradila z účtu jej manžela. Pani K. má prístup k účtom jej manžela a takisto k účtom spoločnosti L.. Peniaze boli poskytnuté žalovanému prevodom z účtu jej manžela na účet spoločnosti, ktoré mal uvedené žalovaný na písomnostiach, ktoré vtedy predložil. Vypýtal si vtedy aj 50 eur na benzín, ktoré peniaze dostal pán B. v hotovosti. Vždy keď žalovaný nejaké peniaze potreboval, povedal akú sumu peňazí požaduje a pre koho tieto potrebuje. Myslí si, že spolu 2 krát jej manžel požičal žalovanému peniaze na úhradu dlhov spoločnosti D. a I..

5. Z výsluchu svedkyne E. I. súd zistil, že je zamestnankyňou spoločnosti L.. Niekedy v januári minulý rok prišiel žalovaný do spoločnosti L. s tým, aby mu D. E. F. vyplatil dve pôžičky. Išlo o záväzky voči spoločnostiam D. a I.. Jedna mala byť na sumu 201 eur a druhá bola asi 303 eur. F. K. tieto sumy z účtu D. F., prostredníctvom internetbankingu, uhradila na účet žalovaného. Bol dohodnutý úrok vo výške 2,4 % s tým, že žalovaný mal uzavretú mandátnu zmluvu s pani F. a z tejto mandátnej zmluvy, keď si nejaké peniaze zarobí, mal zaplatiť tieto peniaze bez úroku 2,4 %. Žalovaný dohodu nedodrжал, preto si uplatňujú úrok 2,4 %. Žalovaný do L. chodil ráno, vždy tam na pána F. čakal, chodil tam v podstate každý deň. Či pre pána F. vykonával žalovaný nejaké práce, uviesť nevedela. Vie o tom, že žalovaný prerábala jeden byt, niekedy minulý rok, začalo to tým, že prišiel o prácu u svojho bratranca a preto požiadala L. o inú prácu. Poskytli mu byt, kde bývala G. F., ktorý mal prerobiť. Zohnal si na to troch kamarátov, pričom žalovanému bola vyplatená suma 2.500 až 3.000 eur od spoločnosti, s tým, že z týchto peňazí vyplatil svojich ľudí, ktorí mali prerábky na byte realizovať. Vie, že tieto peniaze naozaj pán B. týmto ľuďom odovzdal, pretože títo už na druhý deň do práce neprišli. Žalovaný byt neprerobil, naopak zostal poškodený a začal sa zatajovať. Môže potvrdiť, že ešte raz sa stalo, že za tých istých podmienok, tým istým spôsobom bola žalovanému D. F. poskytnutá tá istá suma peňazí. Žalovaný vtedy požiadala D. F., či mu nemôže vyplatiť dve pôžičky, s čím pán F. súhlasil, s tým, že si určili úrok 2,4 %, s tým, že úrok mu uhradiť nemusí, ak si riadne uhradí tie splátky, ktoré mu boli poskytnuté z účtu D. F. pre spoločnosti Intrum a Ahoj. Keby teda pôžičku žalovaný

D. F. vrátil, čo mal urobiť asi za 2-3 mesiace, nemusel platiť dohodnutý úrok

2,4 % mesačne. Pokiaľ ide o peniaze na benzín, tieto si žalovaný požičiaval od D. F. takmer každý deň a preto to vo svojej výpovedi nespomenula. Čestné prehlásenie, ktoré podpísala, si predtým prečítala. Predložené jej bolo kolegyňou K..

6. Z výsluchu svedkyne, K. K. vyplýva, že u žalobcu pracuje od roku 2019. Žalovaný vždy ráno chodieval do L.. Dňa 19.1.2021 prišiel žalovaný aj s dvomi šekmi, že ich potrebuje zaplatiť a žiadal D. F. o pôžičku. Dohodli sa na tom, že mu

D. F. tie peniaze požičia s tým, že úrok 2,4 % si uplatňovať nebude v prípade, že mu žalovaný vráti, keď si tieto peniaze zarobí na mimosúdnom vymáhaní pohľadávok, podľa mandátnej zmluvy. Dohoda bola zrejme taká, že ak žalovaný peniaze D. F. vráti do konca januára, nebude mu musieť z týchto peňazí vrátiť dohodnutý úrok. Vie, že zmluvný úrok bol dohodnutý od 19.1.2021, teda odo dňa, keď žalovanému boli peniaze poskytnuté. Hoci si žalovaný zarobil nejaké peniaze na mimosúdnom vymáhaní pohľadávok, žiadne peniaze

D. F. nevrátil. Žalovaný pre D. F. nevykonával žiadne práce. Akurát pre spoločnosť L. mal prerábať byt v O., či sa práce zrealizovali, uviesť nevie. Žalovaný však dostal dopredu za tieto práce peniaze. Vie, že 19.1.2021 žalovanému uhradila dva šeky, ktoré si priniesol s tým, že si myslí, že už nič iné sa tam žalovanému nepožičalo. Tie isté šeky sa uhradili žalovanému ešte aj v apríli tak, že sa peniaze prevádzali na účet týchto spoločností. Pokiaľ na súde nespomenula aj tú skutočnosť, ktorá je uvedená v čestnom prehlásení, ktoré podpísala, že dňa 19.1.2021 mal D. F. poskytnúť žalovanému aj sumu 50 eur na benzín, uviedla, že to na pojednávaní nespomenula z dôvodu, že presne nevedela, či tieto peniaze boli poskytnuté žalovanému práve v tento deň, keďže žalovaný často chodieval do L. a vždy mu boli poskytované nejaké sumy peňazí. Čestné prehlásenie písala ona.

7. Z výsluchu svedka D. E. F. vyplýva, že žalovaný je jeho známy. Prvýkrát s ním prišiel do kontaktu pred 2-3 rokmi. Neskôr zostal žalovaný bez práce a peňazí, preto prišiel do ich spoločnosti, kde mu povedal, že má dlh voči spoločnosti L. a ešte I.. Bolo to začiatkom roku 2021, keď tieto peniaze potreboval zaplatiť, aj z dôvodu, že za platby ručil domom, ktorého bol spoluvlastníkom. Na základe toho, že žalovaný mal uzavretú mandátnu zmluvu so spoločnosťou L., požičal žalovanému peniaze vo výške 200 a 300 eur na vyplatenie splátok, ktoré peniaze boli účelovo viazané, vyplatené na dlhy žalovaného, prostredníctvom internetbankingu, z účtu svedka na účet spoločností, ktorým žalovaný dlhoval konkrétne sumy peňazí. Tieto úhrady zrealizovala pani K. a následne, len čo boli platby zrealizované, dala žalovanému doklady o úhrade splátok. Žalovaný svedka požiadal

o poskytnutie peňazí na pohonné hmoty do svojho osobného motorového vozidla a preto mu okrem úhrady vyššie uvedených splátok, v hotovosti poskytol sumu 50 eur. Stalo sa to v priestoroch L., kde okrem neho boli prítomné pani K., pani I.

a jeho manželka. Žalovaný komunikoval vtedy s ním, sedel pred jeho stolom, kde sa na týchto platbách dohodli. Súčasne sa dohodli aj na odmene za poskytnuté peniaze a to na zákonom úroku 2,4 % mesačne, ale iba v prípade, ak by boli peniaze neboli vrátené do 30.4.2021. Toto nie sú jediné peniaze, ktoré si takýmto spôsobom žalovaný od neho požičal, ešte raz vyplácal vyššie uvedeným spoločnostiam peniaze v takej istej výške. Peniaze boli posielané z jeho účtu na účet vyššie uvedených spoločností. Žalovaný ho pravidelne čakával pred spoločnosťou každý deň

a pýtal si peniaze v rôznych sumách. Zistil, že z pohľadávok, ktoré spoločnosti L. dlžníci vracali, si žalovaný nechával 20 %, pričom jemu na účet z požičaných peňazí nevrátil nič. Keď sa ho pýtal, či vie, akú majú dohodu, povedal mu, že sa musí finančne starať o svoju priateľku. Na vrátenie peňazí žalovaného netlačil, pretože pracoval pre jeho manželku a bol

v tom, že peniaze mu napokon vráti. Následne ich požiadal, či by mu pomohli vypracovať dohodu o urovaní s pánom P., čo aj urobili, ktorú následne išiel dať podpísať pánovi P., na základe ktorej bola žalovanému uhradená suma 4.000 eur a napriek tomu, že mal polovicu z tejto sumy žalobcovi zaplatiť, z dôvodu poskytnutia mu právnych služieb, svoj sľub nedodrжал. Svoje pohľadávky si z mandátnej zmluvy riadne neplnil s tvrdením, že má vysoké výdavky, ktoré mu z vymáhania peňazí nepostačujú, požiadal spoločnosť L.

o možnosť zabezpečiť prerábku bytu na ulici 29. augusta v O.. Na prerábku tohto bytu si vypýtal sumu 2.000 eur, pričom mal sľúbenú odmenu 3.000 eur a z týchto peňazí mal vrátiť sumu 1.000 eur, ako zisk, ktorý mal mať z prerábky. Následne žalovaný povedal, že 2.000 eur vyplatil svojim zamestnancom, ktorých si zabezpečil na prerábku bytu, k čomu však nedošlo. Žalovaný teda spôsobil ďalšiu škodu vo výške 2.000 eur - poškodil byt a od bytu si nechal aj kľúče. Žalovaný pre neho nevykonával žiadne konkrétne práce, mal realizovať len prerábku bytu v O., čo však neurobil. Pokiaľ ide o zamýšľanú prerábku bytu v Handlovej žalovaným

a s tým súvisiace mu vyplatené peniaze, ktoré žalovaný nevrátil a byt neprerobil, žiadna žaloba voči žalovanému podaná doposiaľ nebola. Žalovaný vyššie uvedený dlh nikdy nespochybnil, tvrdil len, že ak by ho súd aj na zaplatenie konkrétnej sumy peňazí zaviazal, bude dlh splácať

v minimálnych splátkach, pričom hovoril o sume 30 eur. Išlo o ústne uzavretú zmluvu, pričom peniaze mu mal žalovaný vrátiť do konca apríla. Žalovanému požičal peniaze niekoľkokrát, účel pôžičky nebol vždy rovnaký, 4krát cez účet mu uhradil nezaplatené splátky, s ktorými bol

v omeškaní. 2-3krát mu požičal peniaze pre potreby jeho priateľky. Požičiaval mu aj na lieky, stravu a náklady za auto. Prvé peniaze žalovanému požičal začiatkom januára 2021, pričom peniaze mu požičiaval maximálne do leta 2021. Od neho si žalovaný požičal peniaze v celkovej výške 2.000-3.000 eur, pričom všetko mal evidované v počítači a konkrétne dlžné sumy si žalovaný vždy v jeho počítači kontroloval. Do dnešného dňa mu žalovaný nevrátil nič. Je pravda, že peniaze mu požičal aj napriek tomu, že mu predchádzajúcu pôžičku nevrátil, čo bolo z dôvodu, že peniaze žalovanému požičiaval v určitom krátkom časovom období a predchádzajúca pôžička nebola nikdy po splatnosti. To, že hovorí pravdu, je možné preukázať aj záznamom z kamerového systému, ktorý je nainštalovaný vo všetkých miestnostiach ich spoločnosti a je možno aj dátumovo zistiť, že v konkrétny deň bol žalovaný v L. a takisto za akým účelom tam bol. Pokiaľ ide o požičanie peňazí žalovanému v januári, všetko sa udialo spontánne, nebolo to dopredu plánované.

8. Súd prvej inštancie skonštatoval, že na zmluvný vzťah medzi stranami sporu nie je možné aplikovať normy spotrebiteľského práva, pretože právny predchodca žalobcu poskytol peňažné prostriedky ako fyzická osoba nepodnikateľ žalovanému, takisto ako fyzickej osobe nepodnikateľovi (vyplýva to aj z identifikácie žalovaného v žalobe). Medzi stranami nebolo v konaní sporné a vyplýva to aj z písomností predložených do spisu žalobcom (Detail pohybu na účte - č.l. 7 a 8) a z výpovedí svedkov, že dňa 19.1.2021 uhradil právny predchodca žalobcu za žalovaného dlhy, ktoré tento v tom čase mal voči tretím osobám, a to bezhotovostným prevodom zo svojho účtu na účet týchto tretích osôb. Z výpovedí štatutárneho zástupcu žalobcu a svedkov D. F., I., a K., ako i čestnými prehláseniami týchto svedkov mal súd preukázané, že išlo v skutočnosti o požičanie peňazí na základe ústne uzavretej zmluvy o pôžičke, na žiadosť žalovaného, pričom v skutočnosti išlo o poskytnutie dvoch tzv. nepriamych pôžičiek, vo výške 201,20 eur a 300,30 eur s tým, že žalovaný mal takto poskytnuté peniaze vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu do 30.4.2021. Medzi stranami bol dohodnutý aj zmluvný úrok (§ 658 OZ), a to vo výške 2,4 % mesačne, s tým, že tento úrok bol žalovaný povinný zaplatiť od poskytnutia peňazí žalovanému, teda od 19.1.2021. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu, a vyplýva to aj z tvrdení svedkýň I. a K., v priebehu konania, že dohodnutý úrok z poskytnutej istiny by si veriteľ voči žalovanému neuplatnil v prípade, ak by žalovaný svoje záväzky splnil riadne a včas. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o poskytnutí sumy 50 eur právnym predchodcom žalobcu žalovanému, dňa 19.1.2021, žalovaný v priebehu konania tvrdil, že tieto peniaze mu poskytnuté neboli s tým, že aj sumu 50 eur mu poskytol právny predchodca žalobcu z dôvodu, že vykonával pre neho rekonštrukcie bytov v jeho vlastníctve, tvrdenia ktoré však v konaní nepreukázal. Bolo teda potrebné, aby žalobca v konaní preukázal, že dňa 19.1.2021 poskytol jeho právny predchodca žalovanému na benzín sumu 50 eur. Túto skutočnosť potvrdila svojou výpoveďou na pojednávaní štatutárna zástupkyňa žalobcu a takisto svedok D. F.. Je to zrejme takisto z predložených čestných prehlásení svedkov D. F., I. a K.. Keďže však štatutárny zástupca žalobcu a jeho právny predchodca sú manželia, celkom zrejme ide, ako to tvrdil aj žalovaný, o tzv. „spriaznené osoby“ a preto bolo potrebné ich tvrdenia v konaní potvrdiť aj ďalšími dôkazmi. Tými bola aj výpoveď svedkýň I. a K., ktoré už predtým, v čestných prehláseniach, potvrdili výpoveď štatutárneho zástupcu žalobcu a jeho právneho predchodcu. V konaní mal súd preukázané, že k požičaniu peňazí vo výške 50 eur v hotovosti malo dôjsť medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 19.1.2021, o čom spísala 3 identické čestné prehlásenia svedkyňa K., ktoré v ten istý deň podpísala ona sama ako i svedkovia D. F. a I.. Podľa vyjadrenia svedkyne K. na pojednávaní pred súdom, táto si požičanie sumy 50 eur žalovanému (s odstupom viac ako rok pri spísaní čestných prehlásení) pamätala, no už s odstupom ďalšieho pol roka na pojednávaní to už s určitosťou nevedela (tvrdiac, že žalovaný si také čiastky od D. F. požičiaval opakovane), pričom svedkyňa I. sa k okolnostiam, tvrdeným úplne jednoznačne v čestnom prehlásení, ktoré len podpísala, ohľadne predmetnej údajnej pôžičky, nevedela vôbec vyjadriť.

9. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že v skutočnosti nešlo o pôžičky ale o peniaze, ktoré mu právny predchodca žalobcu poskytol na zaplatenie jeho dlhov voči tretím osobám a ktorú sumu 50 eur mu odovzdal „z ruky do ruky“ z titulu rekonštrukcie bytov vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu, treba konštatovať, že z výpovedí štatutárneho zástupcu žalobcu a v konaní vypočutých svedkov nebolo preukázané, že by tvrdenia žalovaného boli pravdivé, keďže výpoveďami štatutárneho zástupcu žalobcu a svedeckými

výpovedami v konaní vypočutých svedkov bolo preukázané, že žalovaný žiadne byty vo vlastníctve D. F. neprerábal (žiaden dôkaz o tom žalovaný ani nepredložil), ale že mal v skutočnosti len jednu „zákazku“ na rekonštrukciu bytu

v O., avšak vo vlastníctve L., ktorá spoločnosť mala s ním uzavretú ústnu zmluvu o dielo, zaplatila žalovanému aj zálohu vo výške 2.000 eur. Žalovaný však rekonštrukciu bytu nerealizoval. Keby boli tvrdenia žalovaného o rekonštrukcii viacerých bytov vo vlastníctve D. F., za ktoré mu tento zaplatil len žalovaný sumu pravdivé, je nelogický postoj žalovaného v tom, že nežiadal od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu o zaplatenie všetkých nákladov na rekonštrukciu údajne viacerých bytov vrátane s tým súvisiacej odmeny, pretože suma, ktorá mu bola zo strany právneho predchodcu jednoznačne uhradená (501,50 eur) by sotva postačovala už len na nákup stavebného materiálu v súvislosti so žalovaným tvrdenou rekonštrukciou viacerých bytov. Aj z toho možno vyvodiť, že žiadne rekonštrukčné práce na majetku D. F. žalovaný v súvislosti s poskytnutím mu sumy 501,50 eur, resp. 551,50 eur, nerobil. Naopak, bol to žalobca, ktorý si voči žalovanému uplatnil viacero svojich nárokov

z rôzneho obdobia, nie žalovaný voči žalobcovi, čo tiež svedčí o nelogickosti tvrdení žalovaného - veď keby si bol žalovaný vedomý záväzkov žalobcu voči nemu, asi by si podal žalobu proti žalobcovi. Napokon, pokiaľ ide o poskytnuté sumy peňazí žalovanému právnym predchodcom žalobcu dňa 19.1.2021, vo výške 201,20 eur a 300,30 eur, v dokladoch predložených žalobcom do spisu - Detail pohybu na účte, je výslovne uvedené, že sa poskytujú na úhradu dlhu žalovaného. Žalovaný v priebehu konania síce tvrdil, že svoje tvrdenia vie preukázať, žiadne dôkazy však nepredložil a bez ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie. Navyše,

z vyjadrenia samotného žalovaného vyplynulo, že sa tento vôbec vo svojom jedinom vyjadrení k meritu veci nevyjadroval k poskytnutiu peňazí právnym predchodcom žalobcu dňa 19.1.2021, ale k poskytnutiu peňažných prostriedkov právnym zástupcom žalobcu dňa 1.4.2021. Nevrátenie peňazí žalovaným žalobcovi z tohto dňa je predmetom iného konania, vedeného na Okresnom súde Prievidza pod inou spisovou značkou.

10. Nesprávne boli takisto závery žalovaného v otázke postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Podľa OZ (§ 121 ods. 3), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Samotná judikatúra považuje požiadavku určitosti zmluvy o postúpení pohľadávok pri globálnej cesii za splnenú aj v prípade, keď zmluva neobsahuje výpočet všetkých prevedených pohľadávok, ak je

z identifikačných znakov zvolených účastníkmi nepochybné, ktoré pohľadávky (nezameniteľné s inými) sú predmetom cesie, tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Súd prvej inštancie sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu aj v tom, že samotné oznámenie o postúpení pohľadávky je možné urobiť aj neformálne, pretože na rozdiel od zmluvy o postúpení pohľadávky preň občiansky zákonník nepredpisuje žiadne formálne náležitosti. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu, dňa 19.1.2021, uzavrel so žalovaným dve ústne zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. OZ, na základe ktorých právny predchodca žalobcu odovzdal nepriamo žalovanému sumy 201,20 eur a 300,30 eur za účelom úhrady jeho dlhov, pričom uvedené sumy aj spolu s dohodnutým zmluvným úrokom žalovaný žalobcovi

v dohodnutom čase nevrátil. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi (na ktorého pohľadávka pôvodného veriteľa prešla postupom podľa § 524 a nasl. OZ), časť žalovanej istiny vo výške 501,50 eur. Žalobu v časti žalovanej istiny vo výške 50 eur súd ako nedôvodnú zamietol. V konaní síce štatutárny zástupca žalobcu aj jeho právny predchodca totožne vypovedali o poskytnutí pôžičky vo výške 50 eur žalovanému, dňa 19.1.2021,

v hotovosti, vzhľadom však na „spriaznenosť“ oboch osôb, keďže ide o manželov, bolo potrebné ich zhodné tvrdenia preukázať aj ďalšími dôkazmi. Takýmito by boli v spise žalobcom predložené čestné prehlásenia, ktoré však písala tá istá osoba (svedkyňa K.) niečo vyše rok po údajnom uzavretí ústnej zmluvy (zmlúv), pričom v prehláseniach uviedla to, čo si

v tom čase pamätala (tvrdila to na pojednávaní pred súdom), no už po uplynutí ďalšieho niečo vyše polroka, na pojednávaní súdu uviedla, že nevie s určitosťou povedať, či dňa 19.1.2021 bola žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutá suma 50 eur. Ani svedkyňa I., ktorá čestné prehlásenie (len) podpísala, a o pôžičkách vo výške 201,20 eur

a 300,30 eur vedomosť mala, si na pojednávaní požičanie sumy 50 eur žalovanému

D. F. nespomenula. Z vyššie uvedených dôvodov nemal súd v konaní jednoznačne preukázané, že dňa 19.1.2021 odovzdal právny predchodca žalobcu žalovanému aj sumu 50 eur a preto súd žalobu v časti žalovanej istiny vo výške 50 eur ako nedôvodnú zamietol.

11. Keďže žalovaný si svoje zmluvné povinnosti voči právnomu predchodcovi žalobcu a neskôr voči žalobcovi riadne a včas nesplnil, bolo jeho povinnosťou zaplatiť žalobcovi aj ním uplatnené a so žalovaným dohodnuté zmluvné úroky vo výške 2,4 % mesačne z každej z prisúdených súm (201,20 eur a 300,30 eur), od prevzatia peňazí žalovaným (resp. od prevodu peňazí na účet tretej osoby) až do zaplataenia s tým, že podľa právneho názoru súdu, zmluvne dohodnuté úroky neboli v rozpore s dobrými mravmi (ide o ročný zmluvný úrok 28,80 % zo sumy 501,50 eur, čo predstavuje ročne sumu cca 144 eur). Keďže súd žalobu v časti istiny vo výške 50 eur zamietol, zamietol súd aj žalobný nárok žalobcu o zaplataenie zmluvného úroku z vyššie uvedenej sumy vo výške 2,4 % mesačne od 19.1.2021 až do zaplataenia. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania, z dôvodu ktorého súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj ním uplatnené úroky z omeškania z jednotlivých mu prisúdených súm, ktoré úroky z omeškania si žalobca uplatnil dňom nasledujúcim po dohodnutej doby ich vrátenia (1.5.2021) do zaplataenia, v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v zákonnej výške 5 % ročne, v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Keďže súd žalobu v časti istiny vo výške 50 eur zamietol, zamietol súd aj žalobný nárok žalobcu o zaplataenie uplatneného úroku z omeškania z vyššie uvedenej sumy vo výške 5 % ročne od 19.1.2021 až do zaplataenia. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný vo výške 501,50 eur a neúspešný vo výške 50 eur. Bol teda úspešný v rozsahu 90,9 % a neúspešný v rozsahu 9,1 %. Čistý úspech žalobcu v spore tak predstavuje 81,8 % (90,9 - 9,1) a preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 81,8 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Proti tomuto rozsudku, prostredníctvom právneho zástupcu, podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie namietajúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a f/ CSP, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie vyhodnotil námietku litispendencie nesprávne, keď žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok, ktorý je uplatňovaný aj v ďalších konaniach. V konaní o zaplataenie sumy 551,50,- eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 5Csp/23/2022 si žalobca uplatňuje nárok na zaplataenie uvedenej sumy titulom údajnej pôžičky, ktorá mala byť žalovanému poskytnutá tak, že žalobca v jeho mene uhradil pohľadávky tretích osôb vo výške 201,20,- eur a 300,30,- eur /spoločnosti D. G., G. a I., I./ a sumu 50,- eur na benzín. V označenom konaní ide o nárok, ktorý je identický s nárokom uplatňovaným v tomto konaní. Keďže v konaní vo veci 5Csp/23/2022 ide o rovnaký spor a uvedené konanie začalo skôr, bolo potrebné postupovať podľa § 159 CSP. Súd uzavrel, že bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 19.1.2021 uzavrel so žalovaným dve ústne zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. OZ, na základe ktorých právny predchodca žalobcu odovzdal nepriamo žalovanému sumy 201,20,- eure a 300,30,- eur za účelom úhrady jeho dlhov. Právnym titulom je zmluva o pôžičke, pre ktorú je charakteristické, že ide o reálnu zmluvu a pre jej platný vznik sa vyžaduje aj reálne odovzdanie finančných prostriedkov dlžníkovi a to bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka pri peňažnej pôžičke alebo odovzdaním z ruky do ruky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodný veriteľ žalovanému poskytol finančné prostriedky, ktoré zaslal priamo na účet tretích osôb. Žalobca tak poskytol plnenie tretej osobe, na ktorého plnenie bol povinný žalovaný, t.j. došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka. Je vyvrátené tvrdenie žalobcu o vzniku záväzku titulom zmluvy o pôžičke ako i oprávnenosť jeho uplatňovaného nároku a príslušenstva. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nie je možné nepochybne dospieť vzhľadom na okolnosti, ktoré žalovaný uvádzal a to, že pre D. E. F., ako pôvodného veriteľa, vykonával pracovnú činnosť, ktorej odmena bola žalovanému vyplatená tak, že žalobca namiesto poskytnutia finančnej odmeny uhradil jeho záväzok voči tretím osobám. Nesúhlasil s výpoveďami svedkov, ktorí vypovedali tendenčne a majú záujem na pozitívnom výsledku veci, keďže svedkyňa I. a K. sú aktuálne zamestnankyne spoločnosti L., ktorá je prepojená s pôvodným veriteľom. Čestné prehlásenie I. a K. sú identické, pričom svedkyňa I. vo svojej výpovedi uvádza, že čestné prehlásenie za ňu spisovala jej kolegyňa. Následne svedkyne uviedli, že pôžičku vo výške 50,- eur nevedia potvrdiť. Súd sa nezaoberal platnosťou Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom ako novým veriteľom. V čl. II. predmetnej zmluvy je uvedené, že ide o postúpenie pohľadávok, ktoré vznikli dňa 19.1.2021 z titulu ústnych dohôd proti dlžníkovi A. B.. Takýto opis pohľadávky nie je dostatočný a zameniteľný a nakoľko špecifikácia pohľadávky, vrátane titulu vzniku pohľadávky je možné považovať za jednu z podstatných náležitostí zmluvy o postúpení pohľadávky

podmieňujúci jej platnosť, na predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky je možné nazerať ako na neplatnú. V prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky by zanikla žalobcovi aktívna vecná legitímácia v tomto konaní. Žalobca si v konaní uplatňuje identické nároky. Dňa 2.5.2022 bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Nitra pod sp. zn. 17Csp/77/2022, dňa 31.3.2022 na Okresný súd Žiar nad Hronom pod sp. zn. 23C/16/2022, dňa 30.3.2022 na Okresný súd Martin pod sp. zn. 15C/47/2022 a dňa 1.4.2022 na Okresný súd Lučenec pod sp. zn. 8C/11/2022. Každá z podaných žalôb má základ v údajne uzatvorených zmluvách o pôžičke medzi pôvodným veriteľom D. E. F. a žalovaným ako dlžníkom. Napadnutý rozsudok je nesprávny, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo podľa § 388 CSP zmenil v napadnutej časti a žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Žalobca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nesúhlasí s námietkou žalovaného poukazom na litispedenciu. V danom konaní ide o tri pôžičky zo dňa 19.1.2021 a to na sumu 201,20,- eur, na sumu 300,30,- eur a na sumu 50,- eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5Csp/23/2022 sú predmetom tri ústne dohodnuté pôžičky zo dňa 1.4.2021 na sumu 201,20,- eur, 300,30,- eur a 50,- eur s úrokom odo dňa 1.4.2021. Pokiaľ žalovaný namieta svedecké výpovede, je potrebné uviesť, že ak si odporca /zrejme žalovaný/ požičal peniaze priamo za prítomnosti svedkov a to K. K. a E. I. od pôvodného veriteľa, pričom svedkyňa K. K. robila osobne úhrady cez internet banking z účtu pôvodného veriteľa na účty odporcových veriteľov, ktorým dlhoval peniaze a ktoré žiadal, aby im pôvodný veriteľ poslal, na čo si od pôvodného veriteľa bral pôžičky na základe ústnej dohody, tak títo svedkovia musia vypovedať podobne, pretože tieto skutočnosti vnímali rovnako svojimi očami a svojimi ušami. Je nelogické, aby svedkovia vypovedali niečo iné, ak tam boli spolu v rovnaký čas a na rovnakom mieste. Zmluva o postúpení pohľadávky je v súlade so zákonom, pohľadávky sú uvedené nezameniteľným spôsobom. Každý žalobca má ústavou garantované právo obrátiť sa na súd so svojou žalobou. Rovnako žalovaný má právo namietať miestne nepríslušný súd, pričom toto svoje právo žalovaný v tomto súdnom konaní aj využil. Je však zarážajúce, že žalovaný žalobcovi peniaze doposiaľ nevrátil, ale namieta, že sa žalobca obrátil podanými žalobami na súd. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je logické. Námietka žalovaného poukazom na skutočnosť, že žalovaný prerobil niekoľko bytov, za ktoré nemá doposiaľ zaplatené, nie je dôvodná, nakoľko žalovaný dodnes peniaze od pôvodného veriteľa nežiada zaplatiť súdnou cestou alebo mimosúdne. Navrhol odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

14. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.12.2022 uviedol, že sa pridriava svojej argumentácii počas celého súdneho konania a popiera oprávnenosť nároku žalobcu, považuje ho za nelegitímny a podložený nepravdivými listinnými aj svedeckými dôkazmi. Svedkyne I. a K. nie sú vierohodné, nakoľko úzko spolupracujú s pôvodným veriteľom. Poukázal na nové skutkové zistenia v inej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13Csp/22/2022. Ide o konanie s identickými sporovými stranami, kde je nárok žalobcu uplatňovaný z obdobného právneho titulu a kde majú skutkové tvrdenia žalobcu potvrdzovať rovnakí svedkovia ako v tomto konaní. V danom konaní svedkyňa E. I. na pojednávaní konanom dňa 2.12.2022 vypovedala, že si nepamätá, či bola prítomná pri uzatváraní pôžičiek, toto skôr vylúčila a svoju prítomnosť potvrdila pri jednej z pôžičiek, nebola si však istá dátumom. Mali zaužívaný systém, kedy boli údajné pôžičky registrované buď svedkyňou alebo inou osobou. Čestné prehlásenie podpísala z dôvodu, že uvedené pôžičky boli D. F. zaevidované na internetovom úložisku Telegram. Svedkyňa nemohla byť prítomná pri odovzdávaní finančných prostriedkov z rúk pôvodného veriteľa do rúk žalovaného. Svedkyňa pri uvedenej výpovedi v inej veci uviedla, že p. B.- žalovaný je v ich firme známa osoba, každý deň sa vo firme spor s ním preberá. Aj napriek deklarovanej zákonnosti postupu žalobcu má žalovaný za to, že zo strany žalobcu ide o konanie, ktoré je vo vzťahu k žalovanému šikanózne a hraničiace s dobrými mravmi. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. K vyjadreniu žalovaný pripojil zápisnicu z pojednávania zo dňa 2.12.2022 v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod č. k. 13Csp/22/2022.

15. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

16. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach, výroku I. ako aj súvisiacom výroku III. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

17. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný. Odvolanie žalovaného smerovalo proti výroku I. a výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie. Vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

18. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h).

19. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP vychádza z právneho posúdenia veci, ktorým je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Jedná sa o činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

21. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplývali, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá postupu podľa § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutej časti a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

22. V preskúmvanej veci založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie na právnom závere, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a to ústnou formou, na sumu vo výške 201,20,- eur a na sumu 300,30,- eur s tým, že na základe dohody strán sporu pôvodný žalobca uhradil za žalovaného dlhy, ktoré v tom čase mal voči tretím osobám, ktorá skutočnosť vyplýva z vykonaných úhrad priamo

z účtu pôvodného žalobcu na účty tretích osôb ako i zo svedeckých výpovedí a čestných prehlásení. Žalobca previedol dňa 19.1.2021 na účet spoločnosti D. G., s. r. o., sumu vo výške 201,20,- eur a na meno majiteľa účtu J. sumu 300,30,- eur, pričom na oboch dokladoch je uvedená poznámka- „ B. A. dlhu A. B.“. Tvrdenia žalovaného, že vykonával pre právneho predchodcu žalobcu rekonštrukcie bytov, v konaní nepreukázal, rovnako žalovaný nepreukázal, že na základe uzatvorenej mandátnej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, žalovaný vykonával pre právneho predchodcu žalobcu pracovnú činnosť, ktorej odmena mala byť vyplatená formou úhrad dlhov žalovaného priamo na účet tretích osôb.

23. Odvolateľ v podanom odvolaní predostrel vlastné hodnotenie vykonaného dokazovania, na ktorom založil svoj názor na právne posúdenie sporu, keď tvrdí a to v rovine hypotéz, že žalobca poskytol plnenie tretej osobe, na ktoré plnenie bol povinný žalovaný, čím by mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka medzi stranami sporu. Súčasne uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nie je možné nepochybne dospieť, keď žalovaný vykonával pre žalobcu pracovnú činnosť a odmena za túto činnosť mala byť žalovanému vyplatená tak, že žalobca namiesto poskytnutia finančnej odmeny uhradí záväzok žalovaného tretím osobám. Žalovaný namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky ako i výsluchy svedkov, predložené čestné prehlásenia a poukazom na ust. § 159 CSP prekážku začatého konania.

24. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

25. Podmienky konania, pre ktoré je zavedená legislatívna skratka "procesné podmienky", nie sú výslovne zákonom definované, dajú sa však vyvodiť z ustanovení Civilného sporového poriadku. Sú nimi právomoc súdu (§ 3 a nasl. CSP), príslušnosť súdu (§ 12 a nasl. CSP), neexistencia prekážky začatého konania (litispencie) podľa § 159 CSP, neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae) podľa § 230 CSP, procesná subjektivita (§ 61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) podľa § 67a nasl. CSP, zrozumiteľnosť a úplnosť žaloby (§ 127, § 132 CSP...), povinné zastúpenie (§ 90 CSP) a iné.

26. Procesné podmienky v súdnom konaní, aj napriek tomu, že ich CSP ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako aj na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení CSP. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. augusta 2010, sp. zn. 4 Co 2/2010).

27. Podľa § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

28. Konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu. Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Inak povedané, nemôže o tom istom spore (napr. o spore rovnakého žalobcu a žalovaného o zaplatenie rovnakej faktúry) súčasne prebiehať viac súdnych konaní a prednosť má to konanie, ktoré začalo skôr. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Ak teda už na súde (ktoromkoľvek) prebieha konanie tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán.

29. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený

na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

30. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že v predmetnom konaní sa žalobca domáha svojho nároku titulom zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 19.1.2021, ústnou formou, v celkovej výške 551,50,- eur. Na Okresnom súde Prievidza sa vedie pod sp. zn. 5Csp/23/2022 konanie s tými istými stranami sporu, v ktorom si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy vo výške 551,50,- eur s príslušenstvom na tom istom skutkovom základe, titulom nevrátenia pôžičky, avšak na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 1.4.2021, preto závery súdu prvej inštancie, že každá z vyššie uvedených vecí sa týka iných pôžičiek sú správne a v súlade s § 159 CSP konanie nezastavil.

31. Po posúdení procesných podmienok konania sa súd prvej inštancie zaoberal platnosťou Zmluvy o postúpení pohľadávok a správne uzavrel, že v článku I. predmetnej zmluvy je uvedené, že postupca je výlučným vlastníkom nesplatených pohľadávok, ktoré vznikli dňa 19.1.2021 z titulu ústnych dohôd proti žalovanému, A. B., na dlžné sumy 201,20,- eur, sumu 300,30,- eur a 50,- eur s príslušenstvom a so všetkými právami s nimi spojenými. Predmetná pohľadávka je postúpená bez tíarch na nej viazucich aj s príslušenstvom a so zmluvnou pokutou a všetkými právami s ňou spojenými. Právny predchodca žalobcu postúpenie žalovanému zaslal poštovou zásielkou. Námietka odvolateľa, že pohľadávka nie je v článku II. predmetnej zmluvy dostatočne špecifikovaná, je nedôvodná. Ako už vyššie skonštatoval odvolací súd, v zmluve o postúpení pohľadávky, v čl. I. Zmluvy o postúpení pohľadávky je pohľadávka riadne špecifikovaná vrátane jej vzniku, titulu, s uvedením konkrétnej výšky dlžných súm. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Zo zmluvy vyplýva, že pohľadávka sa postupuje spolu s príslušenstvom a so všetkými právami s ňou spojenými, preto poukaz odvolateľa na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky je celkom zjavne nedôvodný.

32. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

33. Podľa § 564 Občianskeho zákonníka, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

34. Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi vec určenú podľa druhu a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby vec rovnakého druhu /§ 657 Občianskeho zákonníka/, predmetom zmluvy sú najčastejšie peniaze. Pre uzatvorenie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže zmluva môže byť uzatvorená i ústne alebo konkludentným spôsobom. Je však potrebné podrobiť zmluvu o pôžičke prieskumu, na základe aplikácie hmotného práva a to či má náležitosti zmluvy, určenie predmetu pôžičky a reálne odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

35. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaný chodil za právnym predchodcom žalobcu, do spoločnosti žalobcu, za účelom poskytnutia finančných prostriedkov na úhradu dlhov žalovaného. Tieto skutkové tvrdenia neboli sporné. Žalovaný sa dňa 19.1.2021 dostavil do spoločnosti právneho predchodcu žalobcu za účelom poskytnutia finančných prostriedkov na úhradu dlhov, ktorá skutočnosť vyplýva z listinného dôkazu preukazujúceho úhradu žalovaných súm právnym predchodcom žalobcu.

36. Sporným zostala skutočnosť, či došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke ústnou formou ako i poskytnutie pôžičky tak, ako to tvrdil žalobca, resp. plnenie v prospech tretích osôb vyplývajúce z dojednanej odmeny medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, z dôvodu vykonania pracovnej činnosti žalovaným.

37. Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že prvou zmluvou o pôžičke uzatvorenou dňa 19.1.2021 sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 201,20,- eur a to prevodom, na základe ústnej dohody, na žalovaným označený účet, ktorý je účtom veriteľa žalovaného. Druhou zmluvou pôžičkou zo dňa 19.1.2021 sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške

300,30,- eur, rovnako prevodom, na základe ústnej dohody, na žalovaným označený účet. Tieto skutkové okolnosti vyplývajú z listinného dôkazu – výpisov z účtov.

38. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou a na jej vznik zákon predpokladá nielen dohodu, ale i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Nevyhnutným predpokladom pre vznik pôžičky je zhodná vôľa oboch strán /konsenz/. Pokiaľ je zmluva na základe ponuky a jej prijatia uzatvorená, vzniká medzi stranami záväzkový právny vzťah, ktorého obsahom sú dojednané vzájomné práva a povinnosti. Pôžička je reálnym kontraktom, kde okrem samotného uzatvorenia je potrebný aj ďalší úkon a to odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Nielen zmluvným dojednaním, ale až odovzdaním predmetu pôžičky vzniká dlžníkovi záväzok vrátiť veriteľovi to, čo mu bolo požičané a teda zodpovedajúce právo veriteľa požadovať vrátenie pôžičky. Pri peňažnej pôžičke veriteľ splní zo zmluvy o pôžičke svoj záväzok prenechať peniaze dlžníkovi v zmysle ust. § 657 OZ, nielen odovzdaním dlžníkovi v hotovosti, ale i formou bezhotovostného platobného styku, t. j. bezhotovostným prevodom na účet dlžníka, príp. podľa dohody zmluvných strán na dlžníkom označený účet tretej osoby, ku ktorému má dlžník dispozičné oprávnenie alebo na dlžníkom označený účet tretej osoby, ku ktorému má dlžník dispozičné oprávnenie alebo na dlžníkom označený účet tretej osoby, ktorý podľa dohody strán zmluvy o pôžičke je miestom plnenia záväzku veriteľa poskytnúť predmet pôžičky /uznesenie Najvyššieho súd Českej republiky zo dňa 21.4.2021, č.k. 32Cdo/150/2020, rozsudok Najvyššieho súd Českej republiky zo dňa 29.9.2010, č. k. 33 Cdo/4312/2008/.

39. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že pri určení bankového účtu tretej osoby ako miesta plnenia záväzku veriteľa, kam má byť predmet pôžičky prevedený, pokiaľ sa na tom zmluvné strany dohodli, napĺňa všetky zákonné znaky zmluvy o pôžičke uzatvorenej v danom prípade ústnou formou, preto odvolacia námietka žalovaného poukazom na bezdôvodné obohatenie je celkom zjavne nedôvodná. Žalovaný navyše žiadal posúdiť predmetný nárok ako bezdôvodné obohatenie, následne však svoju argumentáciu odvodzuje od plnenia v prospech tretej osoby vyplývajúce z dojednanej odmeny za vykonanie pracovnej činnosti žalovaným.

40. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky, spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie tá strana sporu, ktorá túto povinnosť nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

41. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

42. Dôkazné bremeno v spore nepredstavuje statický prvok, ale nasleduje konkrétny priebeh kontradiktórneho sporu, pri ktorom procesné strany procesne útočia alebo sa procesne bránia. Možno konštatovať, že v spore stíha dôkazné bremeno obe sporové strany, nie však v rovnakom rozsahu. Pôvodný žalobca preukázal odovzdanie finančných prostriedkov s uvedením, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke ústnou formou. Žalovaný potreboval finančné prostriedky na úhradu svojich dlhov voči tretím osobám. Žalovaný sám uznal, že právny predchodca žalobcu zaplatil záväzok žalovaného voči tretím osobám, avšak, podľa tvrdení žalovaného, titulom vyplatenia odmeny žalovanému za pracovnú činnosť, ktorú pre žalobcu vykonával. Ako však vyplýva z obsahu spisu a vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, tieto skutkové tvrdenia žalovaný nepreukázal, keď neuniesol bremeno tvrdenia ako i dôkazné bremeno.

43. Námietky odvolateľa vo vzťahu k výpovediam svedkov pred súdom prvej inštancie, sú celkom zjavne nedôvodné. Žalovaný sa na pojednávanie, na ktorom súd prvej inštancie vykonal výsluch svedkov, bez ospravedlnenia nedostavil, preto sa sám diskvalifikoval byť prítomný pri výsluchu svedkov, klásť svedkom otázku, resp. vykonať vzájomnú konfrontáciu. Len jednoduché popretie svedeckých výpovedí žalovaným, bez konkretizácie účelovosti ich výpovede nezakladá bez ďalšieho, že nie je možné na tieto výpovede prihliadať. Svedkovia boli vypočutí a je zrejme, že v súvislosti s priamym kontaktom so svedkami súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich výpovedí. Pokiaľ žalovaný poukazoval na nápadnú zhodu ich výpovedí aj v najmenších detailoch, tieto svoje námietky nešpecifikoval, neuviedol, v akých konkrétnostiach je dôvodné pochybovať o ich vierohodnosti, resp. zhodu tvrdení. Len samotná kritika žalovaného bez vecnej argumentácie nezakladá dôvod spochybňujúci svedecké výpovede. Žalovaný v konaní nenavrhol výsluch svedkov, ktorí by potvrdili tvrdenia žalovaného o vykonaní pracovnej činnosti pre pôvodného žalobcu, resp. rekonštrukčné práce nehnuteľností v prospech pôvodného žalobcu. Ako vyplýva z písomne podaného odporu žalovaným zo dňa 26.5.2022, žalovaný uviedol, že svoje tvrdenia vie preukázať. Žalovaný však v konaní na preukázanie svojich tvrdení žiadne dôkazy nenavrhol. Poukaz žalovaného na výpoveď svedkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13Csp/22/2022 s uvedením, že výpoveď svedkyne I., ani jej čestné prehlásenie predložené v tomto konaní nemôže byť považované za relevantný dôkaz preukazujúci nárok žalobcu, nie je dôvodný. Ako už vyššie uviedol súd prvej inštancie, rovnako i odvolací súd, žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno. Právny vzťah pôvodného žalobcu a žalovaného vyplýva jednoznačne z vykonaného dokazovania, výpisov z účtu, svedeckých výpovedí a čestných prehlásení, ktorých relevanciu vyhodnotil odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Priznaný nárok vyplýva zo všetkých dôkazov a to jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a nie je založený výlučne a jednoznačne len na výpovedi svedkyne I.. V tomto smere odvolací súd odkazuje na svedecké výpovede svedkyne I. a svedkyne K., uvedené v odsekoch 16. a 17. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Svedecké výpovede svedkov a ich čestné prehlásenia preukázali tvrdenia pôvodného žalobcu o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému zmluvou o pôžičke uzatvorenou ústnou formou, spôsob poskytnutia ako i dohodu o spôsobe a čase vrátenia, vrátane dohody úrokov z omeškania. K námietke žalovaného vo vzťahu k čestným prehláseniam predložených v konaní žalobcom z dôvodu, že tieto sú identické, odvolací súd uvádza, že z obsahu čestných prehlásení vyplývajú žalobcom tvrdené skutočnosti a prípadné rozpory odstránil súd prvej inštancie na pojednávaní, keď ku skutkovým okolnostiam uzatvorenia zmluvy o pôžičky vykonal aj výsluch svedkov.

44. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

45. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú silu, t.j. každý dôkaz /listina, čestné prehlásenie, výsluch svedkov/ má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Súd prvej inštancie posúdil správne čestné prehlásenia predložené žalobcom v konaní, z ktorých mal za preukázané, že išlo skutočne o požičanie peňazí na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke, preto námietka žalovaného vo vzťahu k čestným prehláseniam, keď tieto sú identické, nie je dôvodná. Odvolací súd uvádza, že z obsahu čestných prehlásení vyplývajú žalobcom tvrdené skutočnosti a prípadné rozpory odstránil súd prvej inštancie na pojednávaní, keď ku skutkovým okolnostiam uzatvorenia zmluvy o pôžičky vykonal aj výsluch svedkov, ktorí čestné prehlásenia podpísali.

46. V súhrne z vykonaného dokazovania, z výsluchu svedkov a výpisov z účtov vyplýva skutočnosť o dohode sporových strán o uzatvorení zmluvy o pôžičke, dohode o spôsobe poskytnutia finančných prostriedkov ako i povinnosti žalovaného vrátiť finančné prostriedky. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že pôvodný žalobca a žalovaný sa vzájomne dohodli, že žalobca poskytne žalovanému finančné prostriedky na úhradu dlhov žalovaného, na základe dohody, pričom miestom plnenia záväzku žalobcu poskytnúť žalovanému predmet pôžičky bola spoločnosť D. G. a spoločnosť J.. Pôvodný žalobca ako veriteľ pohľadávky na základe požiadavky žalovaného ako dlžníka poukázal bezhotovostne peniaze na žalovaným určený účet napriek tomu, že jeho majiteľom bola tretia osoba, lebo plnením na bankový účet označený žalovaným si právny predchodca žalobcu svoj záväzok na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej ústnou formou, splnil. Preto žalovaný nedôvodne namieta, že žalobca poskytol plnenie tretej osobe, na ktorého plnenie bol povinný žalovaný, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu a následne tvrdí, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nedošlo, nakoľko žalovaný vykonával pre

pôvodného žalobcu pracovnú činnosť, za ktorú patrí žalovanému odmena, ktorá mala byť vyplatená tak, že žalobca namiesto poskytnutia finančnej odmeny uhradí záväzok žalovaného voči tretím osobám.

47. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Za aplikácie § 387

ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

48. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

52. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

53. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).